

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou ve věci žalobkyně **I.A.M.**, bytem..., proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru sociálních věcí, se sídlem 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.6.2010, č.j. JMK 82155/2010, sp.zn. S-JMK 82155/2010/OSV – Pr,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 27.8.2010 napadla žalobkyně shora specifikované rozhodnutí žalovaného s tím, že je nezákonné a tím byla její práva zkrácena. Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost. Blíže žalobu neupřesnila.

Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 21.6.2010 výše uvedené značky zamítl odvolání žalobkyně, podané proti rozhodnutí správního orgánu I.stupně – Úřadu práce Brno- město, odboru státní sociální podpory ze dne 14.4.2010 č.j. 2743/10/BMB/6, kterým byla podle ustanovení § 51 odst. 3 správního řádu a ust. § 20 zákona č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře ve znění pozdějších předpisů zamítnuta žádost žalobkyně o dávku sociální podpory sociální příplatek ode dne 1.7.2009 s odůvodněním, že nepečuje o nezaopatřené dítě ..., nar. ..., který byl od 12.1.2009 v plném přímém zaopatření Dětského centra, Brno, Hlinky 132/136 a dále od 9.4.2009 dosud umístěn s plným přímým zaopatřením

FOD Klokánek Brno, Michalova 4 . Tím nebyly splněny zákonné podmínky nároku na dávku. Žádost byla uplatněna se zpětnou platností více jak 3 měsíce a tím nebyla rovněž splněna zákonná podmínka daná ustanovením § 54 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře. Napadené rozhodnutí odvolací orgán z výše uvedených důvodů potvrdil.

Žalovaný ve svém rozhodnutí neuznal námitky žalobkyně, kdy nesouhlasila s tvrzením, že dítě je umístěno v zařízení s plným přímým zaopatřením. Brojila proti tomu, že dítěti není poskytnuta patřičná péče, kdy je nuceno se stýkat se svým otcem. Předmětná zařízení nedodržují práva dítěte a návštěvy dítěte u psychologů a psychiatrů jsou nadbytečné.

Žalovaný správní orgán se ve svém odůvodnění opřel ustanovení § 20 odst. 1 zákona o sociální podpoře, dle něhož má nárok na sociální příplatek rodič pečující alespoň o jedno nezaopatřené dítě s výjimkou mimo jiné nezaopatřeného dítěte, které je v plném přímém zaopatření ústavu (zařízení) pro péči o děti nebo mládež, jestliže rozhodný příjem v rodině je nižší než součin částky životního minima rodiny a koeficientu 2,00. Nárok na výplatu dávky nebo její části, jde-li o sociální příplatek, zaniká uplynutím tří měsíců ode dne, od kterého dávka nebo její část náleží (§ 54 odst. 2 zákona).

Žalobkyně uplatnila žádost o sociální příplatek dne 26.3.2010 se zpětnou platností ode dne 1.7.2009. Správní orgán I. stupně ověřil, že dítě bylo od 12.1.2009 v plném přímém zaopatření Dětského centra Brno, Hlinky 132/136 a od 9.4.2009 dosud je v zařízení FOD Klokánek, Brno, Michalova 4, kde je mu poskytováno plné přímé zaopatření a tím není splněna základní zákonná podmínka nároku na dávku v souladu s ustanovení § 20 zákona o sociální podpoře. Současně ani nebyla splněna podmínka nároku na výplatu dávky v souladu s ustanovením § 54 odst. 2 zákona z důvodu uplatnění žádosti o dávku více jak tři měsíce zpětně. Proto správní orgán I. stupně žádost o dávku od dne 1.4.2009 zamítl.

Žalovaný přezkoumal všechny rozhodné skutečnosti a dospěl k závěru, že námitky uplatněné v odvolání nebyly důvodné, s odvoláním na výše uvedená ustanovení zákona. Co se týče námitky, že dítěti není poskytnuta patřičná péče, že nesouhlasí s jeho návštěvami u odborných lékařů ani s návštěvami otce, nejsou předmětem řízení o sociální dávku a proto se jimi nezabýval.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18.2.2011 se odvolal na důvody uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které jsou jednoznačné a ani jinak rozhodnout nemohl. K žalobě žalobkyně uvedl, že tato nespecifikuje skutkové či právní důvody, pro něž považuje výše uvedené rozhodnutí za nezákonné. Dle žalovaného žaloba trpí závažnou vadou, neboť neobsahuje všechny obligatorní náležitosti. Z výše uvedených důvodů navrhuje zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). Vycházel při tom ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. (§ 75 s.ř.s.).

Soud nařídil ve věci jednání, kde provedl důkazy správním spisem žalovaného a výsledkem žalobkyně. Ze správního spisu bylo zjištěno, že ze strany správních orgánů bylo postupováno v souladu se správním řádem – zákon č. 500/2004 Sb. Ve správním spise je založena žádost ze dne 26.3.2010, kterou žalobkyně požaduje přiznání sociální dávky sociální příplatek od 1.4.2009 pro svého syna ..., nar. ... Ze spisu vyplývá, že nezaopatřené dítě bylo od 12.1.2009 do doby vydání rozhodnutí umístěno s plným přímým zaopatřením nepřerušeně jednak v Dětském centru Brno, Hlinky a dále FOD Klokánek Brno.

Žalobkyně k provedeným důkazům uvedla, že její nárok je oprávněný a žalovaný správní orgán uvedl soud v omyl. Úřad práce měl zpracovat výši příjmů za 6 měsíců, a to neučinil. Na nějaký příspěvek nějaká naděje byla. Na druhé straně potvrdila, že syn v době, za kterou požaduje sociální příplatek, v její péči nebyl, ale byl v její výchově. Od 12.1.2009 byl jí syn násilím odebrán a poté byl zpracováván psychologem a psychiatry, aby přijal svého otce. Syn je v současné době v péči otce. Ve skutečnosti trvá stále zákaz styku s otcem. Syn byl svěřen do výchovy otce, s čímž žalobkyně nesouhlasí a rozhodnutí proto napadá. Poté prohlásila, že v podstatě nastala situace, kdy mají dítě ve výchově oba dva, ale ona už o něho nestojí. Výpověď žalobkyně neustále směřovala do opatrovnického řízení, které však předmětem tohoto jednání nebylo.

Zástupce žalovaného k věci uvedl, že žalobkyně nepochopila podstatu přidělování sociálního příplatku. Příjmovou stránku ve věci nezjišťoval, neboť to bylo nadbytečné, protože dítě bylo v FOD Klokánek a žalobkyně nesplňovala nárok z tohoto důvodu. Žalovaný si ověřil, že nezl. syn žalobkyně se v tomto zřízení dále nachází a tudíž další okolnosti ve věci zjišťovat bylo nadbytečné. Odvolal se na jiné řízení vedené u tohoto soudu pod sp.zn. 57 A 117/2009, kde bylo rozhodováno následně NSS pod č.j. 4 Ads 135/2010 a kde bylo rozhodnutí žalovaného shledáno jako oprávněné. Obdobně bylo rozhodováno se stejným závěrem.

Závěrem žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k novému řízení. Náklady řízení nežádala.

Zástupce žalovaného odkázal na předešlá vyjádření a zdůraznil, že žalobkyni na sociální příplatek nevznikl podle platných právních předpisů, proto navrhuje zamítnutí žaloby. Náklady řízení nepožadoval.

Soud po zhodnocení všech provedených důkazů výše popsanych dospěl k závěru, že žaloba důvodná není. Při posouzení žalobní námitky – že napadené rozhodnutí je nezákonné, dospěl soud ke zjištění, že žalobkyni s odvoláním na ustanovení § 20 odst. 1 a § 54 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře nárok na sociální dávku sociální příplatek nevznikl, neboť žalobkyně nesplnila potřebnou podmínku, tj. že ve sledovaném období nezletilého syna ve vlastní péči neměla, ten byl v plném přímém zaopatření ústavu pro péči o děti a mládež. A nárok na výplatu dávky nebo její části zanikl uplynutím tří měsíců ode dne, od kterého dávka nebo její část náleží. Řízení bylo vedeno v souladu s právními předpisy a rozhodnutí netrpí žádnou vadou, která by sama o sobě způsobila jeho nezákonnost či nepřezkoumatelnost nebo nicotnost.

Krajský soud v Brně na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že žaloba důvodná není, proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly, proto soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u ě n í: Rozsudek nabývá právní moci dnem doručení. Ve věci je možno podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 12. prosince 2011

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně